gaaet ned til 60 Øre. Der kan nævnes Masser af Eksempler paa lignende Forhold. Kun de kvindelige Herreskræddere har i et Antal af godt 1000 ved enig Optræden og Sammenhold faaet indført Priskurant og hævet Lønnen.

Fru Eilersgaard er ikke heller fuldt ud i Overensstemmelse med de virkelige Forhold i sin Omtale af de kvindelige Fagforeninger — og i enkelte andre Punkter paa Kvindebevægelsens Omraade.

1) Fruen skriver:

„1885 sluttede en Del Vadske- og Rengøringskoner sig sammen og dannede „Det kvindelige Arbejderforbund". Senere organiserede en Mængde kvindelige Arbejdere sig: Tuborg Fabriks- og Cikoriearbejdere, Maskinsyere, Korsetsyere, Staalpolerere samt Herreskrædderne. Og foruden disse Organisationer med udelukkende kvindelige Medlemmer er der ogsaa optaget Kvinder i de fleste Fagforeninger."

Hertil er kort at bemærke, at Vadske- og Rengøringskonerne paa ingen Maade var de første paa Organisationens Omraade — hvad man heller ikke kunde vente — de er tværtimod først kommen med i de senere Aar og har end ikke kunnet overvinde Vanskelighederne — endnu har den Organisation ingen Betydning. De første, der samlede sig, var Fabriksarbejderskerne, Bryggeriarbejderskerne, osv. — og dem var det, der dannede „Kvindeligt Arbejderforbund".

Fruen nævner „Maskinsyersker" og „Staalpolerere". Hvad er det for nogle? Det maa vel være Maskinstrikkere og Guld- og Sølv-Polerere -- saadan to Foreninger eksisterer nemlig. Og hvad angaar „de kvindelige Medlemmer, der er optaget i de fleste Fagforeninger," saa er de virkelige Forhold disse, at af ca. 200 københavnske Fagforeninger har højt regnet de 10 optaget kvindelige Medlemmer: Skræddere, Bogbindere, Hattemagere, osv. — Det kan da ikke kaldes „de fleste".

2) Lad gaa med, at „Dansk Kvindesamfund" har oprettet en Valgretsforening som Del af Kvindesamfundet — det har ellers trukket sine Repræsentanter ud af den af andre Kvindeforeninger oprettede Valgretsforening, men

3) det bliver helt misvisende, naar Fru E. skriver, at „Kv. og Samfundet" „er gaaet over fra Fjortendagsblad til Ugeblad" — det modsatte er Tilfældet.

4) Fru Professorinde Schmiegelow „beklæder for Tiden" ikke Stillingen som Formand i „Dansk Kvinderaad". Saa vidt vides er det Frk. Falbe-Hansen. Og

5) Fru Norrie „styrer og leder" nok heller ikke længer „Hugin" (Dansk Kvinderaads Centralbureau), men skal have trukket sig helt tilbage.

Disse Smaarettelser svækker jo ikke Betydningen af Fru Eilersgaards øvrige oplysende Fremstilling af Kvindebevægelsens Gang — men det kan dog vist have sin Betydning, at de kommer frem.

Annette Jensen.

Tegne- og Kunstindustriskolen for Kvinder.

Til

Redaktionen af „Kvinden og Samfundet".

I Deres ærede Blad af 6te April hedder det, at De er villig til fra alle Sider at optage korte og saglige Indlæg angaaende, *Tegne- og Kunstindustriskolen for Kvinder* Maa jeg i den Anledning først bede dem fremtidig at give den sit rette Navn. Det er vel kun af Uvidenhed, at alle Indsendere haardnakket kalder den „Hr. Kleins Skole", men det ser ikke godt ud, da det let kan faa Udseende af at være tendentiøst eller endog ondskabsfuldt. Skolen har faaet det ovennævnte Navn ved Ministeriets Bestemmelse, og der har aldrig existeret noget, som hedder „Hr. Kleins Skole".

De to Artikler i Deres Blad af 6te April (modtaget d. 13de) indeholder Sigtelser mod Bestyrelsen af en saa nærgaaende Art, at jeg har fundet det nødvendigt at indhente dens Beslutning om, hvad der ønskes foretaget. Det har imidlertid ikke været muligt at faa et Møde istand, da et af Medlemmerne er bortrejst. Svaret maa derfor vente.

Frøken Bruuns Artikel af 20 April er mere uskyldig. Med Hensyn til den kan jeg oplyse Frøkenen om, at hvis Kvindesamfundets Archiv er i Orden, og hvis hun vil se grundigt efter, vil hun i Forhandlingsprotokollen finde følgende: „Onsdag den 20de Oktober 1875 afholdtes Fællesmøde, hvori det besluttedes at oprette en Tegneskole for Kvinder. . . . . *Til Medlem af Skoleraadet valgtes* Hr. Architekt Klein med 22, Overretsprokurator Zahle med 19 og Frøken Kirstine Frederiksen med 17 Stemmer". Naar det passerede ti Aar før Frøken Bruns Tid, kan det neppe undre nogen, at hun „ikke var med".

Det er rigtigt, naar Frøken Brun opgiver, at Skolen i 1877 paa en Generalforsamling i dansk Kvindesamfund løstes fra D Kv. S., og at man ved samme Lejlighed vedtog, at Bestyrelsen for T. f. K. fremtidig skulde bestaa af „de nuværende Bestyrelsesmedlem-